

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Hejlem v právní věci žalobce XXXXX, IČ XXXXX, XXXXX, zast. Mgr.Petrou Beaver, advokátkou, Pod Vilami 747/10, 140 00 Praha 4 – Nusle proti žalovaným č. 1) **K.M. (dříve P.)**, nar.XXXXX, XXXXX a č. 2) **P.P.**, nar. XXXXX, XXXXX

o zaplacení směnečné pohledávky Kč 224 191,- s postižními právy

t a k t o :

- I. Žalovaná č. 1 a žalovaný č. 2 jsou povinni zaplatit žalobci společně a nerozdílně částku Kč 224 191,- jako směnečný peníz spolu s 6% ročním úrokem z uvedené částky za dobu od 17. 7. 2013 do zaplacení a směnečnou odměnou ve výši Kč 747,-, to vše ve lhůtě do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaná č. 1 a žalovaný č. 2 jsou povinni zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení společně a nerozdílně ve lhůtě do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce částku Kč 46 167,60.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 21. 7. 2015 domáhal se žalobce proti oběma žalovaným coby solidárně zavázaným dlužníkům směnečných práv z nezaplacené směnky vlastní vystavené v Brně dne 15. 8. 2012 na částku Kč 224 191,-, splatné dne 16. 7. 2013. V rámci těchto práv požadoval přiznání částky Kč 224 191,- jako dlužného směnečného peníze spolu s 6% ročním úrokem z této částky za dobu od 17. 7. 2013 do zaplacení a směnečnou odměnou ve výši Kč 747,-.

Návrhu žalobce soud vyhověl nejdříve ve zkráceném řízení, a to směnečným platebním rozkazem ze dne 7. 12. 2015, č.j. 42 Cm 266/2015-15; ten se však soudu nepodařilo doručit do vlastních rukou žalovaných, a proto musel být soudem pro nedoručitelnost vůči oběma žalovaným zrušen (usnesení č.j. 42 Cm 266/2015-28 ze dne 18. 4. 2016).

S ohledem na fakt, že o žalovaných nárocích ze směnky bylo možno rozhodnout jen na základě předložených listinných důkazů (v daném případě prvopisu žalované směnky), vyzval soud účastníky, aby se vyjádřili k soudem zamýšlené možnosti ve sporu rozhodnout bez nařízení jednání podle ustanovení § 115a o.s.ř.; zároveň je poučil o tom, že pokud se v soudem stanovené lhůtě 7 dnů nevyjádří, bude soud mít zato, že s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasí. Z obsahu spisu se podává, že výzva byla zástupci žalobce doručena dne 27. 4. 2016, žalované č. 1 dne 9. 5. 2016 a žalovanému č. 2 dne 9. 5. 2016; žádný z nich se ve stanovené lhůtě nevyjádřil, a tedy s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasili.

Z prvopisu žalované směnky soud zjistil, že se jedná o platnou směnku vlastní, vystavenou společností XY v Brně dne 15. 8. 2012 na částku Kč 224 191,-, splatnou 16. 7. 2013. Žalovaná č. 1 a žalovaný č. 2 jsou na směnce označeni i podepsáni jako avalové za výstavce a jsou proto ze směnky zavázáni jako přímí dlužníci. Oba žalovaní jsou ze směnky zavázáni společně a nerozdílně. Žalobce je v postavení aktuálního majitele směnky a je proto osobou ze směnky oprávněnou. O pravdivosti tvrzení žalobce o tom, že na směnku dosud nebylo zaplaceno ničeho, soud neměl důvodu pochybovat.

Žaloba na přiznání práv z žalované směnky byla podána důvodně. Žalobce prokázal, že je majitelem platné směnky, z níž jsou oba žalovaní zavázáni jako dlužníci přímí. Podle ustanovení čl. I. § 78 odst. 1 ve spojení s § 28 odst. 2 a § 48 odst. 1 zákona směnečného a šekového č. 191/1950 Sb. v platném znění (dále jen ZSS) má majitel směnky vůči výstavci směnky vlastní právo na zaplacení dlužného směnečného peníze i 6% ročního úroku počítaného za dobu od splatnosti směnky do jejího zaplacení a směnečné provize ve výši 1/3 % (jedné třetiny jednoho procenta) dlužného směnečného peníze. Stejně nároky má majitel směnky i vůči avalovi za výstavce (čl. I. § 77 odst. 1 a § 30 a násl. ZSS), přičemž výstavce i aval jsou zavázáni solidárně (čl. I. § 77 odst. 1 a § 47 odst. 1 ZSS). Protože skutečnost, že na směnku nebylo dosud zaplaceno ničeho, nebyla v řízení zpochybněna, soud žalobě na přiznání práv z této směnky vůči žalované č. 1 i vůči žalovanému č. 2 v celém rozsahu vyhověl s tím, že výše přiznaných nároků odpovídá nezaplacenému směnečnému penízu ve výši Kč 224 191,-, dále 6% ročnímu úroku z této částky za dobu od splatnosti směnky do jejího zaplacení a směnečné odměně ve výši Kč 747,-.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. podle něhož soud přizná právo na náhradu nákladů tomu účastníku, který byl v řízení plně úspěšný, proti účastníku, který ve sporu úspěšný nebyl. V řízení byl plně úspěšný žalobce, a má proto vůči žalovaným právo

na náhradu nákladů, které ve sporu účelně vynaložil. Žalobcovy náklady řízení tvoří zaplacený soudní poplatek z žaloby ve výši Kč 11 247,- a dále náklady zastoupení advokátem v celkové výši Kč 28 860,- (2x úkon pr. služby á Kč 9 220,-, 2 x úkon pr. služby á Kč 4 610,-, 4 x rež. paušál á Kč 300,-, vše dle vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění pozd. předpisů) a částka Kč 6 060,60 jakožto náhrada za DPH, kterou je zástupce žalobce jakožto plátce DPH povinen odvést z odměny za zastupování a z náhrad (§ 137 odst. 3 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze prostřednictvím soudu podepsaného podat odvolání k Vrchnímu soudu v Olomouci, a to ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku.

Nebude-li dobrovolně splněna povinnost uložená tímto rozsudkem, lze navrhnout výkon rozhodnutí.

Krajský soud v Brně
dne 13. 10. 2016

Mgr. Tomáš Hejl v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Jana Drlíková Fišerová